

TER OVERDENKING.... door O. Vossema

Boven ons vermogen?

“Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw; Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.” - *1 Korinthe 10:13*

Mooie tekst om in je achterhoofd te houden, want er kan nog wel eens heel wat op ons pad komen waar we niet zo heel blij van worden. Dat zien je maar weer in deze tijd met de corona-crisis.

Er kunnen dingen gebeuren waar we niet om gevraagd hebben of waar we de pest over in hebben. In de praktijk is het ook vaak zo dat de mens nog het meest bang is voor datgene wat zou kunnen gebeuren, maar dat meestal nooit komt opdagen en gelukkig maar. Denk maar aan de woorden uit een gedicht van een onbekende auteur:

*Een mens lijdt dikwijls 't meest
Door 't lijden dat hij vreest
Doch dat nooit op komt dagen.
Zo heeft hij meer te dragen
Dan God te dragen geeft.*

*Het leed dat is, drukt niet zo zwaar
Als vrees voor allerlei gevaar.
Doch komt het eens in huis,
Dan helpt God altijd weer
En geeft Hij kracht naar kruis.*

De mens is beperkt en zwak, en nog een heleboel dingen meer. Gelukkig is de Heere Jezus van al die zwakheden op de hoogte, want Hij heeft als mens ook heel wat moeten ervaren en leren (Hebr. 5:2).

Een veelzeggende tekst uit Hebreëen 5:8 zegt: “En Hij is uit de angst verhoord. Hoewel Hij de Zoon was, heeft Hij toch gehoorzaamheid geleerd uit wat Hij heeft geleden.” Dit soort teksten fascineren mij altijd, want de Heere Jezus, Gods Zoon, heeft dus ook angst gehad, vooral toen Hij in de hof van Gethsemané was, vlak voor Zijn gevangenneming. Hij was gewoon bang en vertelde dat ook aan Zijn Vader. Dat kan ons ook overkomen, bang zijn voor iets of iemand. Komt bij mij ook voor, er zijn ook dingen waar ik liever met een boog omheen loop.

Maar de woorden uit 1 Korinthe 10:13 leren ons dat ons niks kan overkomen wat we menselijkerwijs

niet aan zouden kunnen. Dat is even een stevige opsteker!
Komen we toch iets tegen waar we beroerd van worden, dan zegt het volgende vers, dat God zo iets dus kennelijk wel eens toelaat, maar Hij zorgt dan tegelijkertijd ook voor kracht, moed, troost en durf. En ook als we ondanks deze schitterende beloften toch verdrietig worden, is dat niet onoverkomelijk. We weten dat we gekocht en betaald zijn; we weten dat we hemelburgers zijn, ook als we even overstelpt worden door gedachten die we niet leuk vinden. Ook geen probleem voor God; Hij houdt van ons zoals we zijn, met alle lek en gebrek. De Heere Jezus heeft heel wat voor jou en mij moeten incasseren en Hij ventileerde Zijn angst bij Zijn Vader in de hemel; Hij vroeg: *kan dit ook anders Vader, maar Uw wil geschiede.* Hij moest ook leren van de dingen die Hem overkwamen. Hij kreeg de opdracht om Zijn leven te geven en als gevolg daarvan te sterven, zo staat het in Johannes 10:18. Het sterven is Hem niet overkomen, Hij is niet doodgebloed of zo, maar

Hij gaf doelbewust de Geest, zodat Hij zou sterven voor jou en mij. Daar krijg ik elke keer weer een brok van in de keel, zo diep treft me dit steeds weer. Hij deed dat voor mij (en voor ons), zodat ik datzelfde niet hoeft te doen; dat kan ik niet eens. Maar Hij wel en Hij leerde ervan en deed het in geloof en vertrouwen op Zijn Vader. En wij plukken daar iedere dag weer de vruchten van. Wat een geluk. En nog mooier: Hij overwon de dood, want “Ik heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.” Het was voor Jezus ook de eerste keer dat Hij dit moest ondergaan en Hij deed het in geloof, in vast vertrouwen. In Psalm 18:30 zegt David: “Met mijn God spring ik over een muur”, en in vers 31: “Gods weg is volmaakt.”
Laten we samen die weg maar gewoon weer blijven volgen en ook de rest van de tijd die ons nog rest in het vlees. Het geeft rust en moed, en dat hebben we nou net nodig.

